

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2019. október 21. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A pénzmosás büntette miatt a vádlott ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2019. június 17. napján kihirdetett 6.B.7/2019/12. számú ítéletét megváltoztatja az alábbiak szerint:

A vádlott cselekményét pénzmosás vétségeként (Btk. 400. § (1) bekezdés b) pont I. fordulat) minősíti. Ezért őt 1 (egy) év 6 (hat) hónapi időtartamra próbára bocsájta.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

Az első fokon eljáró törvényszék a vádlott bűnösségét pénzmosás büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 399. § (2) bekezdés a) pont] állapította meg és ezért őt 1 év 6 hónap szabadságvesztés büntetésre, továbbá 80 napi tétel, napi tételeként 1.000,- Ft összegű, végösszegében 80.000,- Ft pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette, míg annak fokozatát a végrehajtás elrendelése esetére börtönben határozta meg. Rögzítette, hogy a vádlott a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendelése esetén legkorábban a büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rögzítette azt is, hogy a pénzbüntetést meg nem fizetése esetén annak meg nem fizetett része fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kerül átváltoztatásra. A vádlott vonatkozásában 163.000,- Ft összeg erejéig vagyonekobjást rendelt el.

Az első fokon eljáró bíróság ítéletét az ügyész tudomásul vette.

A vádlott a bűnösség téves megállapítása miatt felmentés érdekében, védője elsődlegesen felmentés végett, másodlagosan gondatlanságból való elkövetés megállapítása céljából, harmadsorban a vagyonekobjás alkalmazása miatt jelentett be jogorvoslatot. A védő fellebbezésének írásbeli indokolásában a történeti tényállást alapvetően helyesnek ítélte, hiszen az legnagyobb részt a vádlott elmondásán alapult. Téves azonban a törvényszék azon következtetése, miszerint a vádlottnak tudnia kellett, hogy a számlájára érkezett és annak munkáltatói utasításra felvett pénz bűncselekményből származik. Fellebbezése felmentésre irányult és a történeti tényállás kiegészítése iránt a vádlotti tudattartalmat érintő tényekkel. A törvényszék a védelem álláspontja szerint nem vizsgálta kellő alaposan az alanyi oldalt. A vádlott tévedésben volt abban a vonatkozásban, hogy őt egy valódi munkáltató alkalmazza, ezért a tudattartalom nem terjedhetett ki még annak feltételezésére sem, hogy a munkáltatónak jogtalan ügyletei lehetnek és ő maga ilyenekhez nyújthat segítséget. A védő részletesen elemezte, hogy a vádlott miért nem lehetett tudatában annak, hogy a pénz bűncselekmény elkövetéséből származik. Utalt arra is, hogy a rendőrségre is elment, de nem foglalkoztak vele és a cselekmény elkövetése idején ő maga is megtevesztett volt. A védelem álláspontja szerint kétséget kizáróan nem nyert bizonyítást, hogy védence tudott vagy tudnia kellett

volna arról, hogy a pénzösszeg bűncselekményből származik. Összefoglalva védence felmentését indítványozta tévedés okán. Ha a vádlott gondatlan lehetett a munkáltató egyes eljárásainak megítélésénél és ennél a vádbeli cselekménynél az úgynevezett gondatlan alakzatot a törvény nem rendeli büntetni, csak a szándékos elkövetést, így a gondatlanság megállapítása esetén is a vádlott felmentésének van helye bűncselekmény hiányában. Egyebekben az elsőfokú bíróság eljárásban elhangzott perbeszédét fenntartotta.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség átiratában a törvényszék ítéletének a helybenhagyását indítványozta. Úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával eljárva megalapozott tényállást állapított meg. Okszerűen vont következtetés a vádlott bűnösségére és helyes a bűncselekmény jogi minősítése is. Az elsőfokú bíróság helytállóan következtetett arra, hogy a vádlott tekintetében kétséget kizáróan megállapítható, hogy a más által elkövetett büntetendő cselekményből származó dolgot részben magának, részben másnak megszerzett úgy, hogy a dolog eredetét az elkövetéskor ismerte. Az említett minősítést megalapozó törvényi tényállási elemek aggálytalanul megállapíthatóak a vádlott részéről, gondatlan elkövetés fel sem merülhet. A vádhatóság helyesnek ítélte a bűnösségi körülményeknek az értékelését is.

Az ítéletábra a védelmi fellebbezésekre figyelemmel a törvényszék ítéletét a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen bírálta felül a Be. 590. § (1) bekezdése alapján a megelőző eljárással együtt a (2) bekezdésre figyelemmel arra tekintet nélkül, hogy ki, milyen okból fellebbezett.

A felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan betartásával járt el és javarészt megalapozott tényállást állapított meg. E tényállás a Be. 593. § (1) bekezdésének a) pontja alapján a vádlott meg nem cáfolható előadására tekintettel az ítélet 3. oldal 6. bekezdése után kiegészítendő azzal, hogy a rendőrségre ment, ahol előadta a vele történeteket, de a hatóság a bejelentésével nem foglalkozott. Rögzítendő továbbá, mivel a vádlott az elvárható gondosságot elmulasztotta, nem volt tudomása arról, hogy a bankszámlájára érkező pénzösszegek bűncselekményből származnak és a pénzügyi szolgáltatások igénybevételével a pénzösszegek eredetének elleplezésében közreműködött.

Az így kiegészített tényállás megalapozott, ezt a másodfokú bíróság a Be. 593. § (3) bekezdésére figyelemmel irányadónak tekintette.

A törvényszék okszerűen vont következtetést a vádlott büntetőjogi felelősségére, azonban tévedett a cselekmény jogi minősítését illetően. A törvényszék a vádlott cselekményét pénzmosás büntettének [Btk. 399. § (2) bekezdés a) pont] minősítette. A tévedés a vádlotti tudattartalom téves értékeléséből származott, melyről a törvényszék ítéletének 5. oldal közepétől adott számot. Az ítéletábra ettől eltérő álláspontra helyezkedett és a védelmi fellebbezést részben alaposnak találta.

A hosszabb ideje munkanélküli, 6 gyermeket nevelő vádlott az internet igénybevétele útján keresett álláslehetőséget, amelyet a ... néven bemutatkozó személytől megkapott. Munkaszerződéssel rendelkezett, telefonbeszélgetéseket folytatott leendő munkáltatójával. A vádlott védekezése - mely szerint munkáltatóját, munkaadóját valósnak hitte, legális munkaköri feladatának tekintette az első alkalommal kapott megbízást - nem cáfolható. A bankszámla nyitásának kérése a munkáltató részéről nem adott kételkedésre okot, hiszen a munkabérek túlnyomó többségének átutalása a bankszámlára történik. A netbanki kód megadása megtörtént a vádlott részéről annak kérésével, hogy az megváltoztatásra ne kerüljön. Amikor ez mégis megtörtént, a vádlott azonnal változtatott a kódon, amit a munkáltatóként bemutatkozó személy a bizalom hiányaként értékelt. A kapott

feladatot a munkáltató utasítására végezte el és ugyancsak nem cáfolható azon vádlotti állítás, hogy fel sem merült benne az, hogy a munkáltató illegális tevékenységében vesz részt. Amikor azonban mégis kételyei támadtak a rendőrséghez fordult, ahol bejelentését gyakorlatilag nem vették komolyan és semmilyen intézkedés nem történt, azt a választ kapta, akkor menjen vissza, ha kár érte. A felvett juttatás összege ugyancsak nem tekinthető jelentősnek és önmagában nem vonható következtetés a vádlott szándékosságára. Az elsőfokú bíróság indokolásából mellőzendők azon megállapítások, amelyek arra vontak következtetést, hogy a vádlott tudta, hogy a számlájára érkezett készpénz bűncselekmény elkövetéséből származik és szándékosan segítséget nyújtott ahhoz, hogy a pénz eredete és az alaphűncselekmény közötti kapcsolatot ily módon elrejtse. A vádlottnak a pénz felvétele során kifejtett magatartása természetesen szándékos, a gondatlanság a dolog bűnös eredetének a felismeréséhez kapcsolódik.

Az ítéletábra álláspontja szerint a körülményekből nem lehetett kétséget kizáró bizonyossággal következtetni arra, hogy a vádlott tudta, hogy az általa megbízói utasításra felvett készpénz bűncselekmény elkövetéséből származik és ő az elleplezéséhez szándékosan segítséget nyújtott. Arra vonható következtetés, hogy a vádlott abban a téves feltevésben volt, hogy megbízójával valós munkaszerződés jött létre és a munkáltató legális ügyletében vesz részt.

E körben a másodfokú bíróság osztotta a védői érvelést, ugyanakkor a vádlott nem járt el kellő körültekintéssel, amikor nem törekedett annak ellenőrzésére, hogy a számlájára érkezett pénzt kitől kapta, e cselekménye azonban csak a hanyag gondatlanság megállapítására alkalmas.

Kétségtelen, amikor kételyei ébredtek hatóságához fordult, azonban ez nem járt eredménnyel. Az viszont tényként állapítható meg, hogy nem járt el kellő figyelemmel, cselekménye alkalmas a hanyag gondatlanság megállapítására, ezért -figyelemmel az állandó bírói gyakorlatra is - a Btk. 400. § (1) bekezdés b) pontjának I. fordulata szerinti pénzmosás vétségeként minősül, amely két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. (Kecskeméti Törvényszék B.528/2016/9, Pécsi Törvényszék B.223/2017/14, Szegedi Ítéletábra Bf.423/2017/5.)

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során a bűnösségi körülményeket teljeskörűen feltárta. Figyelemmel az elsőfokú bíróság által helyesen feltárt enyhítő körülményekre, továbbá a cselekmény enyhébb minősülésére, a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség csekélyebb fokára, arra, hogy a vádlottat hanyag gondatlanság terheli az ítéletábra a büntetés elhalasztása mellett döntött és vele szemben a Btk. 65. § (1) bekezdésére figyelemmel próbára bocsátás intézkedést alkalmazott, melyet a Btk. 65. § (3) bekezdése alapján a rendelkező rész szerinti mértékben állapított meg. Az ítélet járulékos rendelkezéseit az ítéletábra törvényesnek ítélte.

A fentiekben kifejtettek alapján a törvényszék ítéletét a Be. 604. § (1) bekezdés b) pontjára tekintettel, a 606. § (1) bekezdése alapján a jelzett körben megváltoztatta. Egyebekben a 604. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel, a 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyásáról határozott.

Debrecen, 2019. október 21.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. előadó bíró, Dr. Nagy Éva sk. bíró

Záradék: A Miskolci Törvényszék 6.B.7/2019/12. számú ítélete a másodfokú határozatban írt változtatással 2019. október 21. napján jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2019. október 21.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke